

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B. Martens

Tuženik: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Izreka

Članke 20 i 21. UFEU-a treba tumačiti u smislu da se oni protivne propisu države članice kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji nastavak dodjele potpore za studiranje u ustanovi za visoko obrazovanje izvan te države uvjetuje time da je student koji zahtijeva takvu potporu prebivao u navedenoj državi tijekom razdoblja od najmanje tri od šest godina koje je prethodilo njegovom upisu u navedenu ustanovu za visoko obrazovanje.

(¹) SL C 274, 21.9.2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. veljače 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerisches Verwaltungsgericht München – Njemačka) – Andre Lawrence Shepherd protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-472/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Azil — Direktiva 2004/83/EZ — Članak 9. stavak 2. točke (b), (c) i (e) — Minimalni standardi za kvalifikaciju i status državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica — Uvjeti za stjecanje statusa izbjeglice — Djela proganjanja — Kaznenopravne sankcije prema vojniku Sjedinjenih Američkih Država koji je odbio izvršiti vojnu službu u Iraku)

(2015/C 138/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Andre Lawrence Shepherd

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Odredbe članka 9. stavka 2. točke (e) Direktive Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite valja tumačiti na način da

- obuhvaćaju cjelokupno vojno osoblje, uključujući logističko i pomoćno osoblje;
- obuhvaćaju situaciju u kojoj izvršena vojna služba u konkretnom sukobu sama po sebi podrazumijeva počinjenje ratnih zločina, uključujući situacije u kojima bi podnositelj zahtjeva za status izbjeglice u počinjenju ratnih zločina sudjelovao samo neizravno ako je vjerojatno da bi izvršavanjem svojih zadaća pružio prijeko potrebnu podršku pripremanju ili izvršavanju tih zločina;
- ne obuhvaćaju isključivo situacije u kojima je utvrđeno da su ratni zločini već počinjeni ili da bi mogli ulaziti u nadležnost Međunarodnoga kaznenog suda, već i one u odnosu na koje podnositelj zahtjeva za status izbjeglice može dokazati da postoji velika vjerojatnost da će biti počinjeni;

- da se ocjena činjenica, što je isključivo zadaća nacionalnih tijela koja izvršavaju ocjenu pod sudskim nadzorom kako bi okvalificirala predmetnu situaciju koja se odnosi na službu, mora temeljiti na ukupnim dokazima pomoću kojih se, s obzirom na sve okolnosti slučaja, a osobito na one koje se odnose na relevantne činjenice povezane s državom podrijetla u trenutku odlučivanja o zahtjevu kao i s obzirom na položaj i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, može utvrditi da izvršavanje službe čini vjerojatnim počinjenje navodnih ratnih zločina;
 - da okolnosti da je vojna intervencija izvršena na temelju ovlasti Vijeća sigurnosti Organizacije Ujedinjenih naroda ili konsenzusa međunarodne zajednice i da država ili države koje vode te operacije kažnjavaju ratne zločine moraju biti uzete u obzir prilikom ocjene koju izvršavaju nacionalna tijela i
 - da odbijanje izvršavanja vojne službe mora predstavljati jedino sredstvo koje podnositelju zahtjeva za status izbjeglice omogućava da izbjegne sudjelovanje u navodnim ratnim zločinima i da stoga, ako nije koristio postupak za stjecanje statusa osobe s prigovorom savjesti, takva okolnost isključuje svu zaštitu iz članka 9. stavka 2. točke (e) Direktive 2004/83, osim ako taj podnositelj zahtjeva dokaže da mu takav postupak nije bio na raspolaganju u njegovoj konkretnoj situaciji.
2. S obzirom na prethodna razmatranja, na osmo pitanje valja odgovoriti tako da odredbe članka 9. stavka 2. točaka (b) i (c) Direktive 2004/83 treba tumačiti na način da iz okolnosti kao što su one u glavnom postupku ne proizlazi da se mjere koje je vojnik pretrpio zbog odbijanja izvršavanja vojne službe, kao što su osuda na zatvorsku kaznu ili nečasni otpust iz vojske, mogu smatrati, s obzirom na legitimno izvršavanje prava dotične države na držanje obrambenih snaga, nerazmjernima ili diskriminatornima u mjeri u kojoj bi predstavljale djela proganjanja u smislu tih odredaba. Ipak, na nacionalnim je tijelima da provjere je li to doista tako.

⁽¹⁾ SL C 336, 16.11.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. ožujka 2015. – Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-479/13) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Oporezivanje — PDV — Primjena snižene stope — Isporuka digitalnih ili elektroničkih knjiga)

(2015/C 138/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Soulay i F. Dintilhac, agenti)

Tuženik: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i J.-S. Pilczer, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Belgija (zastupnici: M. Jacobs i J.-C. Halleux, agenti)

Izreka

1. Primjenjujući sniženu stopu poreza na dodanu vrijednost na digitalne ili elektroničke knjige Francuska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članaka 96. i 98. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/88/EU od 7. prosinca 2010., u vezi s Prilozima II. i III. navedenoj direktivi i Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112.